

אמר, ודי הגלות נמשך, ועל זה [צפרי הימים לא זוות עד שלטונו הימים עובדי עבדות וכוכבים ומזלות עבר מהעולם, ומה? עד שיגיע היום שהקדוש ברוך הוא מעריך דיניו בימים, שבתוב (כירה ז) והיה יום אחד הוא יודע לה' לא יום ולא לילה. עד שחיי הולכים, שמעו קול אחד שהיה אומר: שלחת הדין הגיע בדיןינו. יצא אלה שלחת אמת ורפה את אמת האפור. אמר, ודי כמו שפתותם (דניאל ז) ונתנה לשופת הארץ.

אמר רבי יוסף, לא הגלת הקדושים ברוך הוא את ישראל אלא בזמן שלא נמצאה ביניהם אמונה, בשגמונעה ביניהם האמונה, בכיקול, כך נמצא כלל, שפתותם (ישעה ח) וכפר בריתכם את מותם. אמר רבי חייא, מה שפתותם בלע המות לנצח? אמר לו, כי עוזר הקדושים ברוך הוא את ימינו, ימנע מות מהעולם, ולא תתעורר ימין זו אלא כשיתעוררו ישראל ביוםינו של הקדוש ברוך הוא, ומה זה? תורה שפתותם בה (דברים לא) מימינו אש דת למו. באוטו זמן (מלחין קיד) ימי' העשה חיל וגוי, לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה.

למן, אותו הצדיק שהקדושים ברוך הוא מתרצה בו, והברוז קורא עליו שלשים ימים בין צדיקין גן העדן, כל הצדיקים שמחים, כל הצדיקים באים ומעטרים מקומו של אותו הצדיק עד שיבא למדר את דיירו ביניהם. ואם רשות הוא, הברוז קורא עליו בגיהנם שלשים יום (עליו), וכל קרשעים כלם עצובים.

למידר דיוריה בינויה. ואי חיבא הוא, ברוז קרי עליה בגיהנם תלתין יומין (עליה), וכליה חיביא, כליה עציבין.

שליל לא נטרתי. אמר, ודי גלויתא אהמש, רעל דא (ס"א ד') צפרי שמייא לא אעדוי, עד די שלטנותא דעתין עובדי עבודת פוכבים ומזלות אעדיאו מן עולם. ואימת, עד הימתי יומא דקדשא בריך הוא אתער הינו בעולם. דכתיב, (כירה ז) והיה يوم אחד הוא יודע לה' לא יום ולא לילה.

עד דהוו אזלין, שמעו חד קלא דהוה אמר, אוקידא דקורפטירא מטא בדיןוי, נפק חד שלחובא, ואוקיד לההוא צפורה. אמר, ודי, כמה דכתיב, (דניאל ז) ויהיבת ליקודת אשא.

אמר רבי יוסף, לא אגלי קדשא בריך הוא ליישראל, אלא בזמן דלא אשתח מהימניתא בינויה. פדר את מנע מהימניתא בינויה, בכיקול, הכי אשתח בכלא. דכתיב, (ישעה ח) ובכפר בריתכם את מותם.

אמר רבי חייא, מי דכתיב, (ישעה ח) בלע המות לנצח. אמר ליה, פדר יתער קדשא בריך הוא ימינה דיליה, אהמן מותא מן עולם. ולא יתער הא ימינה, אלא כדרתון ישראל בימינה דקדשא בריך הוא, ומאי ניהו תורה, דכתיב ביה, (דברים לא) מימינו אש דת למו. בההוא זמנה, (מלחין קיד) ימין ה' עשרה חיל וגוי, לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה.

הנא, ההוא ובאה קדשא בריך הוא אתרעי ביה, וכרוזא קרי עלייה, תלתין יומין, בגין צדיקיא בגנטא דעדן. כלחו צדיקיא חדראן, כלחו צדיקיא אטיאין, ומעטרן דוכתיה דההוא צדיקיא, עד דיתמי למידר דיוריה בינויה. ואי חיבא הוא, ברוז קרי עליה בגיהנם תלתין יומין (עליה), וכליה חיביא, כליה עציבין.

בְּלֹם פוֹתָחִים: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים כֵּן כֵּן
חֲדָשׁ מְתַעֲזָרֶר בָּעֵת בְּגָלְלוֹ שְׁלֹמֹנִי.
פָּלֹנִי. כִּמֶּה שׂוֹמְרִים הָחָק
מִזְדְּמָנִים בְּנֵגְדוֹ וּמִקְדִּימָנִים לוֹ:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְרֹשֶׁעַ אָוֹן לְשָׁכְנוֹ. וְכֹלֶם
פוֹתָחִים וְאוֹמְרִים: אָוֹן לְרֹשֶׁעַ רָע
כִּי גָמֹל יְהִי יְעֹשָׂה לוֹ. מַה זֶּה
[טעם] גָמֹל יְהִי? אָמַר רַבִּי יִצְחָק,
לְכָלֶל [להזיא] מַיִם שׂוֹנְהָנִים בְּינֵי
לְהֽוֹצִיאָה וְלְהֽשִׁיחָתָה וְרֹעֲוֹן לְרִיק.

שְׁהִרְיָה שְׁנִינוֹ, כֹּל מַיִם שְׁמוֹצִיאָה
וּרְעוֹן לְרִיק נִקְרָא רָע, וְלֹא רֹואָה
פָנִי שְׁכִינָה, שְׁפָתּוֹב (תהלים ח) כִּי
לֹא אֶל חַפְts רֹשֶׁעַ אָתָה לֹא יִגְרֹך
רָע, וְכַתּוֹב (בראשית יט) וַיְהִי עָר
בְּכָור יְהוּדָה רָע. אָף בָּאָן, אָוֹן
לְרֹשֶׁעַ רָע - אָוֹן לְאוֹתוֹ רֹשֶׁעַ
שְׁהָוָה רָע, שְׁעָשָׂה עָצְמוֹ רָע, כִּי
גָמֹל יְהִי יְעֹשָׂה לוֹ - לְכָלֶל מַיִם
שׂוֹנְהָנִים בְּינֵי לְהֽוֹצִיאָה וְלְהֽשִׁיחָתָה
וּרְעוֹן לְרִיק, וְלֹזֶה טּוֹרְדִים אָתוֹן
בָאָתוֹן הָעוֹלָם יוֹתֶר מְפֻלָּם.

בָא תְּرָאָה, שְׁהִרְיָה כַתּוֹב אָוֹן
לְרֹשֶׁעַ רָע. בֵין שְׁפָתּוֹב אָוֹן
לְרֹשֶׁעַ, לְפָה רָע? אֶלָּא כִּמוֹ
שְׁאַמְרָנוֹ, שְׁעָשָׂה עָצְמוֹ רָע,
וְכַתּוֹב לֹא יִגְרֹך רָע, וְכֹלֶם עוֹלִים
זֶה לֹא עֹלֶה.

וְאָם תְּאַמֵּר, שָׁאָר רְשִׁיעִים שְׁהִרְגָּנו
בְנֵי אָדָם? בָא רָאָה, בָלָם עוֹלִים
וְהָוָא לֹא עֹלֶה. קָהַ הַטּוּם? הַם
הָרְגוּ בְנֵי אָדָם אַחֲרִים, זֶה הַרְגָּג
בְּנֵי מִשְׁמָש, שְׁפָךְ דְּמִים רַבִּים.

בָא רָאָה, בָשָׁאָר רְשִׁיעִי הָעוֹלָם
לֹא כַתּוֹב וַיַּרְעַע בְּעֵינֵי ה', וּבָאָן
כַתּוֹב וַיַּרְעַע בְּעֵינֵי ה' אָשָׁר עָשָׂה.
מַה הַטּוּם? מְשׁוּם שְׁפָתּוֹב וְשְׁחַתָּה
אַרְצָה.

שְׁנִינוֹ, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵין לְךָ
חַטָּא בְּעַוּלִים שָׁאָין לוֹ תְשִׁיבָה
פְּרַט לְזָהָה, וְאֵין לְךָ רֹשֶׁעַ שְׁלָא
רוֹאָה פָנִי שְׁכִינָה פְּרַט לְזָהָה,
שְׁפָתּוֹב לֹא יִגְרֹך רָע, כָלֶל. אָמַר
רַבִּי יִצְחָק, אֲשֶׁרִי הַאֲדִיקִים
מַהָּא. דְכָתִיב לֹא יִגְרֹך רָע, כָלֶל.

בְּלֹדוֹ פָתָחִין וּוֹי, דְהָא דִינָא חַדְפָּא אַתְעָר
הַשְׁתָּא, בְגִינִיה דְפָלְנִיא. כִּמֶה גַּרְדִּינִין
דְגַנְמוֹסִין מִזְדְּמָנִין לְקַבְלִיה, וְלֹא קַדְמָא לֵיה
וּוֹי. אָוֹן לְרֹשֶׁעַ אָוֹן לְשָׁכְנוֹ. וְכֹלֶהוֹ פָתָחִין
וְאַמְרִין, (ישועה ג) אָוֹן לְרֹשֶׁעַ רָע בַּי גָמֹל יְהִי
יְعֹשָׂה לוֹ. מַאי (טעמא) גָמֹל יְהִי. אָמַר רַבִּי
יִצְחָק. לְאַכְלָלָא (לאפְקָא) מַאן דְזַנִי בִּידָיו,
לְאַפְקָא וְלְחַבְלָא זְרֻעִיה בְּרִיקְנִיא.

דְהָא פְגִינְן, כֹּל מַאן דְאַפְקָא זְרֻעִיה בְּרִיקְנִיא,
אַקְרֵי רָע, וְלֹא חַמִי אַפְיִ שְׁכִינְתָּא.
דְכָתִיב, (תהלים ח) כִּי לֹא אֶל חַפְts רֹשֶׁעַ אָתָה לֹא
יִגְרֹך רָע. וְכָתִיב, (בראשית לח) וַיְהִי עָר בְּכָור
יְהוּדָה רָע. אָוֹף הַכָּא, אָוֹן לְרֹשֶׁעַ רָע. וּוֹי
לְהָהּוֹא חַיְבָא דְאַיְהוֹ רָע, דַעְבֵד גַּרְמִיה רָע.
כִּי גָמֹל יְהִי יְעֹשָׂה לוֹ, לְאַכְלָלָא מַאן דְזַנִי
בִּידָיו, לְאַפְקָא וְלְחַבְלָא זְרֻעִיה בְּרִיקְנִיא,
וְלְהָא טְרִידִין בְּהָהּוֹא עַלְמָא יִתְיַיר מְכֻלָּא.

הָא חַזִי, דְהָא כַתּוֹב אָוֹן לְרֹשֶׁעַ (ד), בֵין
דְכָתִיב אָוֹן לְרֹשֶׁעַ, אַמְאי רָע. אֶלָּא כִּמֶה
דְאַמְנִיא, דַעְבֵד גַּרְמִיה רָע. וְכָתִיב לֹא יִגְרֹך
רָע. וְכֹלֶהוֹ סְלִקִין, וְהָא לֹא סְלִיק.

וְאֵי תִּמְאָה, שָׁאָר חַיְבָן דְקַטְלָוּ בְנֵי נְשָׂא. תָא
חַזִי, כָלֶהוֹ סְלִקִין וְהָוָא לֹא סְלִיק. מַאי
טֻעַמָא, אַיְנוֹן קַטְלָוּ בְנֵי נְשָׂא אַחֲרָא, וְהָא
קַטְלָל בְּנוֹי מִמְשָׁ, אַוְשִׁיד דְמִין סְגִיאָן.

הָא חַזִי, בְשָׁאָר חַיְבָי עַלְמָא, לֹא כַתּוֹב וַיַּרְעַ
בְעֵינֵי ה', וּבָאָן כַתּוֹב, וַיַּרְעַבְעֵינֵי ה'
אָשָׁר עָשָׂה. מַאי טֻעַמָא, מְשׁוּם דְכָתִיב וְשְׁחַתָּה
אַרְצָה.

הָנָן, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לִית לְךָ חֹבָא בְעַלְמָא
דְלֹא אִיתָ לֵיהֶ תְשִׁובָה, בְרַמְהָא. וְלִית
לְךָ חַיְבָא דְלֹא חַמָּא אַפְיִ שְׁכִינְתָּא, בְרַמְהָא.
רַבִּי יִצְחָק. דְכָתִיב לֹא יִגְרֹך רָע, כָלֶל.